

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-36/17

Daher Muse Ahmed
κατά
Bundesrepublik Deutschland

(αίτηση του Verwaltungsgericht Minden
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου υποβαλλόμενης σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας – Αίτηση διεθνούς προστασίας υποβαλλόμενη από υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος δικαιούται επικουρικής προστασίας – Δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας εκ νέου αναλήψεως»

Περίληψη – Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Απριλίου 2017

Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση — Πολιτική ασύλου — Κριτήρια και μηχανισμοί προσδιορισμού του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Κανονισμός 604/2013 — Διαδικασία εκ νέου αναλήψεως — Πεδίο εφαρμογής — Αίτηση διεθνούς προστασίας υποβαλλόμενη σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος απολαύει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας σε άλλο κράτος μέλος — Δεν εμπίπτει

(Κανονισμός 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 18 § 1, στοιχεία β' έως δ', και 23 § 1)

Οι διατάξεις και οι αρχές του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, οι οποίες διέπουν, αμέσως ή εμμέσως, τις προθεσμίες υποβολής αιτήματος εκ νέου αναλήψεως δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία υπήκοος τρίτης χώρας υπέβαλε αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος αφού προηγουμένως του χορηγήθηκε επικουρική προστασία από άλλο κράτος μέλος.

Πρέπει να τονιστεί συναφώς ότι οι εν λόγω κανόνες, οι οποίοι αποσκοπούν στο να ρυθμίσουν τη διεξαγωγή της διαδικασίας της εκ νέου αναλήψεως την οποία προβλέπει ο κανονισμός αυτός διασφαλίζοντας την υποβολή του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως εντός εύλογης προθεσμίας, έχουν, εκ της φύσεώς τους, εφαρμογή μόνον σε περιπτώσεις κατά τις οποίες μια τέτοια διαδικασία μπορεί καταρχήν να κινηθεί εγκύρως κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού. Από το άρθρο 23, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι, στις περιπτώσεις αυτές, η διαδικασία εκ νέου αναλήψεως μπορεί να αφορά μόνον τη μεταφορά προσώπων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' ή δ', του ίδιου κανονισμού. Οι τρεις αυτές διατάξεις αφορούν,

αντιστοίχως, αιτούντες άσυλο η αίτηση των οποίων τελεί υπό εξέταση, υπηκόους τρίτης χώρας ή απάτριδες οι οποίοι ανακάλεσαν την υπό εξέταση αίτησή τους και υπηκόους τρίτης χώρας ή απάτριδες των οποίων η αίτηση απορρίφθηκε.

Πρέπει, βεβαίως, να επισημανθεί συναφώς ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 604/2013 δεν διευκρινίζει αν η απορριφθείσα «αίτηση» στην οποία αναφέρεται είναι αίτηση διεθνούς προστασίας ή αίτηση ασύλου *stricto sensu*. Εφόσον η διάταξη αυτή νοηθεί ως αναφερόμενη στην απόρριψη αιτήσεως ασύλου, μπορεί ενδεχομένως να έχει εφαρμογή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος απολαύει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, στον βαθμό που, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32, το καθεστώς αυτό μπορεί να αναγνωριστεί μόνον αφού διαπιστωθεί ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις αναγνωρίσεως του καθεστώτος πρόσφυγα. Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 604/2013 δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Κατά συνέπεια, από το άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', αυτού, προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί εγκύρως να υποβάλει σε άλλο κράτος μέλος αίτημα εκ νέου αναλήψεως, στο πλαίσιο των διαδικασιών που θεσπίζει ο κανονισμός αυτός, υπηκόου τρίτης χώρας, όπως ο αιτών άσυλο στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο οποίος υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας στο πρώτο κράτος μέλος αφού προηγουμένως του χορηγήθηκε επικουρική προστασία από το δεύτερο κράτος μέλος.

(βλ. σκέψεις 25, 27, 28, 30-32, 41, 42 και διατακτ.)